

Hva skjuler supen monnø?

(Leif Knutseth)

Det kan ikke hende meg!

Av FINN OUREN

I mange år har jeg lagt min årlige fjelltur til Trollheimen, de siste år med fast stasjon på Gjevilvasshytta. Derfra dagsturer helst langs Gjevilvatnet til Rensbekkseter. Dit er det et fint behagelig terreng for en pensjonist. Men storfjellet kan også kalle. Mandag 16. august tok jeg fatt på ruten til Trollheimshytta, men bare for ennå engang å få se vadestedet over Gravbekken. Så langt nådde jeg ikke.

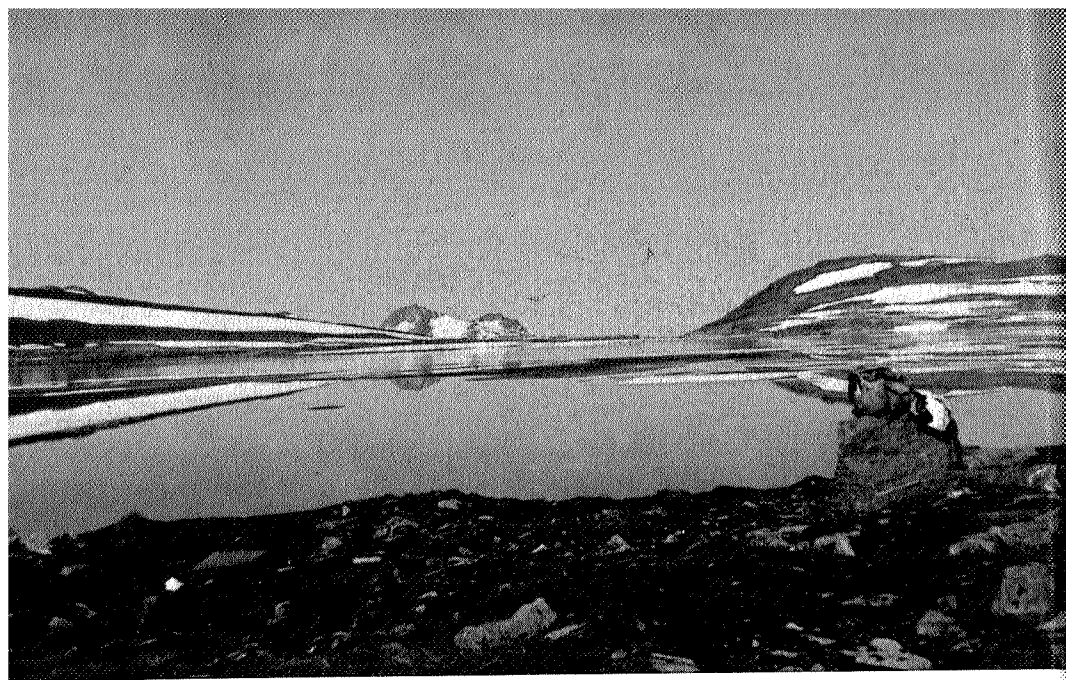
Det småregnet og jeg hadde regnkepet på. Dette dekket fotoapparat og kartmappen. Det er utstyret for disse korte turer. Uheldigvis hadde jeg ikke denne gang lagt igjen beskjed på hytta om hvilken rute jeg hadde lagt ut på. Jeg tenkte vel som så: Meg kan det ikke hende noe - etter 40 års vandring i fjellet uten uhell.

Så var uhellet der. Og det på en tid da skolene i byen var begynt. Av den grunn var trafikken betraktelig avtatt og dessuten regn - så sjansene for hjelp på stien var liten.

Bruk av regnkeper har sine tilhengere. Det positive er at det er lunt under for hendene og tørt for ryggsekken. Men negativt for bevegelsesfriheten. I mitt tilfelle var det årsaken til fallet. Jeg gled i gjørma og falt forover og greide ikke å ta meg for med hendene. Tvert imot. Høyre albue tok av for støtet og hoppet ut av ledd, da den traff en stein. Det viste et sår ved albueleddet.

Jeg fikk karret meg nedover til hytta. Det var om å gjøre å komme ned til kjøreveien, hvor det var sjanse til å treffe folk som eventuelt kunne være til hjelp.

På hytta fikk jeg klærne på plass. Det hadde vært vanskelig med bare en hånd - den venstre. Vertinnen Solfrid Trøen var strålende,

Mellemfjell.

(Finn Ouren)

og til stor hjelp. Telefonen ned til bygda var uten lyd. Men Borghild Richstad (Stjørdal) tilbød å kjøre meg ned til Oppdal. Henne nevø ble med. De hadde tjeneste på hytta. Som kjent er det 2,5 mil til Oppdal. Det gikk på rekortid, men lovlig.

På Oppdal Helsesenter ble jeg straks tatt under behandling. Gitt sprøyte og deretter «tøy og bøy», men uten resultat. Det første jeg husker etter oppvåkningen er presentasjon av regning på kr. 30 for røntgenbilder! Legen sendte meg i sykebil til Trondheim og Regionsykehuset.

Igjen ble det røntgenbilder og deretter diskusjon på høyere hold - hva der videre skulle gjøres. Behandlende lege kjørte meg i sengen omkring til de forskjellige undersøkelser. Mens jeg således lå og ventet på resultatet, avslappet, hørte jeg et smell i armen. Albuleddets var kommet på plass ved egen hjelp! Dette ble meddelt legen som utbrøt: Det greide du selv.

Ny røntgen og så gipsing (i vinkel).

Klokken var blitt mange og nattpersonalet var kommet til. Jeg hadde ikke spist siden klokken 8, - frokost på hytta- og bad om en matbit. Nattester fant fram brødsriver, og takk for det.

Legen kom og ville ikke sende meg ut på gaten i natten, men lot med skrive inn og hva som følger med det, bl.a. blodprøve og de

Over Gjevilvatnet mot Okla.

(Finn Ouren)

vanlige undersøkelser. Det skal en selvsagt være glad for, selv om det for meg ikke hadde vært nødvendig bare for en natt. Jeg ble kjørt inn på en sal for natten. Om morgenen ble temp. tatt, «kattevask» i vaskevannsfat og frokost på sengen. Etter legevisitten slapp jeg ut. Det var artig å få se min fødebys sykehus fra innsiden under for meg så ubekymrede forhold.

Jeg skylder helsevesenet takk for all hjelp.

Men vanskelighetene var ikke over. På Trondheim stasjon hadde jeg kjøpt billett for hjemreisen og satt på Travellen med en kopp kaffe. Da jeg gikk viste det seg senere at jeg hadde lagt igjen kartmappen i befippelsen. I mappen hadde jeg bl.a. min pengebeholdning, reisekassen. Derfor kunne jeg ikke betale regningen på Gjevilvasshytta kontant, men fikk henstand. Takk for det.

Noen uker senere var jeg igjen i Trondheim - et forsøk på finne igjen kartmappen. Da visste jeg ikke hvor jeg hadde lagt den igjen i byen. Men det var på Travellen. Betjeningen (for en betjening) hadde tatt vare på den og levert den til stasjonens avdeling for gjenglemte saker. Der var karmappen med alt innhold i behold.

Ærlige folk - trønderne!